

NORSK ODD-FELLOW BLAD

Nr. 7 — 2. A arg.

Utgitt av Den norske Storloge (I.O.O.F.)

1ste juli 1924.

Utgis med et 8-sidig nummer den første i hver maaned. Abonnementprisen er kr. 5,00 pr. aar. Annonceprisen er for en rute kr. 10,00 pr. gang og kr. 100,00 pr. aar. — Saavel annonser som artikler og notiser maa indsendes inden den 20de i hver maaned.

Brudstykker av tale ved Odd-Fellowstevnet i Stavanger 25. mai 1924.

Tænk Dem, mine brødre, 2 værelser — i det ene oybevares 1 sæk guld og i det andet opholder sig en tyv, som kjender til at der i værelset ved siden opbevares store værdier.

Tror I at denne tyv roligt lægger sig til at sove naar han kjender til dette?

Aanei! Vi kan vel alle tænke os hvordan alle hans tanker og al hans energi koncentrerer sig om dette ene: Hvordan skal jeg naa ind til guldet og faa fat i dette? Tro I at han slaar sig tiltaals med eller blir avskrækket fordi der er vanskeligheter ved at naa ind til guldet?

Jeg tænker vi nogen hver kan følge den professionelle tyvs tankegang i dette tilfælde. —

Naar vi nu ser bort fra tyvens formaal og kun tænker paa den sterke energikoncentration, som vi tænker os at tyven har, saa vil jeg be Dem, mine brødre, at forsøke at tilegne Eder denne sterke og bevisste energikoncentration i det formaal at trænge ind i og tilegne Eder Odd-Fellowordenens store skatte, som indeholdes i dens rituel, ceremoniel og gode læresætninger.

Om det kunde lykkes os at tilegne os evnen til at ha dette sterkt og stadigt levende for os som en transparent for vort indre syn:

Vær god!

I disse 2 ord er indesluttet saa meget som vi som Odd-Fellows har lovet at efterleve, og som — hvis vi efterlever dette — vil gi ordenen stadig større anseelse og os selv steds store lykke og tilfredshet.

Hvis vi ivrigt studerer ordenens ceremoniel vil vi altid finde noget nyt som er til berikelse for vort aandelige liv og som vi vil ha godt av at føre ut i praksis i vor daglige gjerning.

Forsøk, kjære brødre og la os altid hjelpe hinanden til at naa ind til de store skjønheter som ikke aabenbarer sig for en overfladisk tilskuer, men kun for den som bak sin ordensvirksomhet søker idealet! A. H.

En ven.

Av lektor P. I. Eckhoff.

Intet ord er vel mere misbrukt i verden end det lille ord ven, thi det er overmaade mange mennesker som gir sig ut for at være venner uten at være det i sandhet. De seiler under falsk flag, fordi de har fordel av det. En søker nydelsen, en anden ære under vennskapets hellige navn. Den rike og rundhaandede faar gjerne mange venner, som sier ham smukke ting, men bak hans ryg kalder ham et faarehode. De gjør

ham mange smaa tjenester saa længe de faar være med at feste, men i nødens stund svigter de ham. „La os være venner“, sier den, som er et nul, til ham som virkelig er noget, for at kunne sole sig i hans glans. Til en som er kommet paa skraaplanet sier en saadan ven: „Du er saa bra som du er.“ Han lægger ikke to pinder i kors for at hjelpe ham opover. Bibelen uttaler sig meget skarpt om slike venner. Jeremias sier: „Vogter eder hver for sin ven, hver ven gaar omkring som en bakvasker.“ Mika ser endnu mørkere paa tingen, idet han advarende roper: „Tror ikke paa nogen ven!“ Og ordsproget sier med et visst humør: „Vor Herre bevare mig for mine venner, mine fiender skal jeg selv klare!“

Hvad er det da som med et ord kræves i et virkelig vennskap? Det er sjæl. Slik var forholdet mellem David og Jonathan. Der var sjæl i det vennskap. „Jonathans sjæl var bundet til Davids sjæl. Jonathan elsket David som sin egen sjæl.“

Med andre ord: Der maa være hengivenhet mellem venner. De maa holde av hinanden. Venskabet er bygget paa gjensidig fortrolighet. Og hel fortrolighet kan jeg kun ha til den som jeg holder av. Venskabet karikatur er jo netop brudd paa fortrolighet. Vi har vel alle stundom hørt et ord som dette: „Kom skal jeg si dig noget, men si ikke, at jeg har sagt det, for jeg har egentlig ikke lov at si det til nogen.“ Det hviskes gjerne i krokene, fordi vedkommende „ven“ har daarlig samvittighet. Dette er ikke ærlig fremfærd. Det er brudd paa givet løfte og lyst til sladder, og alt andet end vennskapelig. Nei, av min ven forlanger jeg, at han skal kunne bevare en hemmelighet, som jeg har betrodd ham. Bryter han den, da har han gjort sig skyldig i en lav og ussel handling. Det er jo det som er noget av det skjønneste ved vennskapet, at jeg har et menneske, som jeg helt ut kan stole paa og i hvis nærvær jeg kan tale frit ut om alt mellem himmel og jord. Jesus har den samme opfatning av vennskapets kjerne, naar han sier til sine disciple: „Jeg kalder eder ikke længere tjenere, thi tjeneren vet ikke hvad hans herre gjør, men eder har jeg kaldt venner, thi alt hvad jeg har hørt av min fader har jeg kundgjort eder.“ Altsaa fortrolighet, og han lægger til: fortrolighet om det høieste, nemlig gudsforholdet.

Her tror jeg, vi har noget at lære. La os ikke under vore foltrilige samtaler paa tomandshaand glemme de store livsspørsmal, de, som Mesteren besvarte i sine store taler, f. eks. Bjergprædikenen, og som tillike blev indgaaende drøftet i vennekredsen. La ikke undseelse binde din tunge, naar det gjælder religiøse spørsmal. Din ven vil forstaa dig bedre end nogen anden: og hjelpe dig saa langt han evner det. En ven vil gjerne dele dine glæder og derved fordoble

dem for dig. Han vil ogsaa dele din sorg ved at høre paa dig og si dig det trøstende ord, som gir dig nyt mod og nye kræfter. En ven vil forsvare dig, naar du blir angrepet og uten bebreidelse række dig en hjælpende haand, naar du er i økonomiske vanskeligheter. Han vil, hvis han er en forstandig mand, ogsaa kunne vurdere dine evner og anlæg og gi dig mange nyttige raad. Lykkelig er du, hvis du finder en saadan ven! Hold fast paa ham som den mest værdifulde juvel. Merk dig, hvad bibelen sier: „En tro ven er ikke at betale med nogen anden ting og hans fortrinlighet er ikke til at opveie.“

Logernes Lyre

er titelen paa en i 1923 utkommen bok av det danske Odd-Fellowblads høitfortjente redaktør, br. Oluf Arndal i Aarhus.

Br. Arndal er en av de meget faa mennesker, som er født med den usørgelige sans for rytmik, for klangen av ord i bunden stil, som allerede i sig selv aapner en for de fleste dødelige uanet adgang til rik skjønhetsglæde, en sans, som maskinens larm og livets hastverk synes at ha forspildt for flertallet av mennesker nuomstunder. Oprindelig var det utvilsomt netop denne særlige sans, som skapte skolpen. Og gjennom den rytmiske tale, gjennom verset — enten det uu var i bogstadirimet eller linjerimet dets tyngde laa — bare skjønhetsglæden ved menneskelig tale ind i skaldens eget sind og forplantet sig til andre. Og saa fordypedes denne skjønhetsglæde til skjønhetslængsel og gav livet paa den ene side til musikken, forbundet med ord, d. e. hele menneskeslegstens episke poesi og dens lyrik, paa den ene side, paa den anden side til den indadvendte livsbetraktning, som fødte det egentlige, det religiøse liv og den filosofiske utvikling.

Saa store og mægtige barn fik sansen for rytmik. Saa store og mægtige barn har den ogsaa født i br. Oluf Arndals sind. Aeligøs varme og etisk løftelse, human begeistring og kameratslig glæde, inderlighet og varmhjertethet for mennesker har denne hans store git ham. Og han os, hans læsere. Dette vil sandes av alle dem, som læser hans „kantater“, hans „loge-sange“ og hans „søstersange“, saavel som hans fædrelandske sange og hans blandede digte. — Kjøp og læs!

Red.

Leirens stilling i ordenen.

Av Storsiren.

(Fortsat.)

Intet har svækket religionernes betydning saameget som de bekjendere, der har vist, at de kun i *navnet* er dens tilhængere.

Lad os derfor ikke udmærke de Odd-Fellows, som kun har vist Odd-Fellow*navn*, men ikke Odd-Fellow*gavn*. Derved skaper ordenen sig kun dødvægt.

Men, hvis leiren er, hvad den bør være, eller hvad den engang, om vi alvorlig vil det, *kan bli*, en samling av Odd-Fellows i aand og sandhet, ja da kan ordenens lykke ved at ha sine leire ikke prises høit nok.

Thi da er i samme øieblik en Odd-Fellowleir et aldeles utsøkt *redskap i vor ordens tjeneste*. Netop et redskap saadant, som ordenen til enhver tid inderlig

behøver det, baade indad og med tiden tillige ogsaa utad.

Maatte enhver, som træder ind i leiren, vite og føle, at *»med hvert skridt kommer et voksende ansvar«*, vite og føle, at en Odd-Fellowmissionærs kald lyder til os alle, og at i den forstand, men ogsaa kun i den forstand, bærer enhver av os marskalstaven i sin rygsæk.

Hvad kan ikke leiren bli den dag, da det for storsiren som for de øvrige storembudsmand, for storlogen som for alle de underordnede loger, for overmesteren som for hver enkelt broder, stiller sig som selvsagt, at *hos leiren* eller dens utvalg eller institutioner kan man, ikke i kraft av mulige døde papirbestemmelser om leirens stilling i ordenen, *men i kraft av patriarkernes overlegne indsigt, erfaring og ordensinteresse*, altid trygt vente at faa gagnbringende svar paa f.eks.

1. Spørsmal om godt læsestof av Odd-Fellow-literatur.
2. Spørsmal efter gode, vel utdannede foredragsholdere om vor ordens historie og utvikling, om dens grundsætninger og om, hvorledes vi i vort liv baade i og utenfor logen skal evne at bøie os for disse grundsætninger.
3. Spørsmal om mulige ændringer i vore ritualer eller i vore love og vedtægter.
4. Spørsmal om, hvorledes den enkelte loge eller den enkelte institution forøvrig skal gripe et foretagende an, det være sig et indre foretagende som f. eks. et lokales anskaffelse, en anstalt til bedste for gamle brødre eller for enker og barn, eller det være sig et utadvendt foretagende til særhjælp eller samfundshjælp.
5. Spørsmal om organisation av midler til ordenspropaganda, til større Odd-Fellowmøter, til repræsentation o. s. v.
6. Spørsmal om, hvad der kan utvide vore logemedlemmers horisont eller glæde deres sind under eftermøterne, om hvorledes saadant kan tilveiebringes o. s. v.

Hvilken glæde vil det ikke være for Odd-Fellowordenen, like fra broderskapets mest tilbaketrukne medlem til dens mest fremskudte, naar man kan vite, at i broderskapets midte sitter en stille raadlæggende og kun av interesse for brødrene virkende samling av de mænd, vi i hver loge er mest glad i og har mest tillid til, et „presbyterion“, som de gamle menigheter kaldte det, „de ældres raad“, som venlig og forstaaelsesfuldt vil kunne ta sig av ethvert slikt anliggende, som man ikke føler sig klar nok eller klok nok eller sterk nok til at ta sig av selv.

Og hvilken varme vil der ikke fra alle vor ordens ender strømme ind mot en leir, som utgjør et saadant „raad“. Da blir det ikke blot en konventionel hæder at bære ringen, men en indre glæde, en rigdom, varigere og ædlere end ringens guld.

Kristiania 21. juni 1924.

Storsiren.

Den norske Storloges 2det møte holdes mandag 1. september 1924 og følgende dage. Alle storrepræsentanter indleverer senest lørdag 30. august paa Storlogens kontor, Holbergs plads nr. 1 sine legitimationer og avhenter tryksaker m. v.

Alle indbydes til at besøge Veslehjemmet søndag ^{8 1/8} kl. 12 middag.

Storsiren.

Norske Slitestoffe for Gutter og Piker!

Der er tre egenskaper tøy maa ha for at tilfredsstille en klok kjøper: Styrke, billighet og pent utseende. Hvis disse ting er tilstede i ønskelig grad tar De tøy. — Men er dette alt De bør kræve? — Vort maal gjennom 30 aar har været at faa Dem til at fordre endnu en egenskap i det tøy De kjøper: "Det skal være norsk tøy".

Figgen Co.,

Kirkegt. 32 — Kristiania.

O. RAKNES

DAME- & HERRESKRÆDDER

LAGER AV STOFFE

CHR. 4. GT. 1 - KRISTIANIA

TELEFON 33 820

C. L. Augustson

Speilfabrik

Glassliperi

Glasindustri

Kristiania.

Telegramadr.: Glasindustri. Telefon: 37135 - 37156

OVERRETSSAKFØRER
C. S. HABBERSTAD

TORVET 13

TELEFON 30163 - 11718

C. Andersen & A. Meilstrup

Bygmester- & Entreprenørforretning

Konsulenter

ved kjøp og salg av eiendomme,
skjøn, værdi og andre takster.

Telefon 33 442 - 10 480.

Privat 40 704.

Gustav Heramb's

Malerforretning

Underhaugsveien 2.

- Telefon 19 006 -

Verksted: Parkveien 9.

TORDENSKJOLDSGT. 1 - TELEFON 33 603 - KRISTIANIA

ROSENKRANTZGT. 2 KRISTIANIA. TELEFONER: 11989-33214.
KLICHEER TIL ALLE SLAGS
TRYKSAKER

GALASKJORTEN som ikke krøller sig heter

DONHESTER

og faaes kun hos

EDVIN THORSON og EDVIN THORSON A/S
- 18 Storgaten 18 - 20 Karl Johansgate 20
(Egertorvet)

KNUTZENS BLOMSTERFORRETNING

DRAMMENSVEIEN 16 - KRISTIANIA

Telefon 45330.

Rikholdig Utvalg i Planter samt avskaarne Blomster.

Moderne Kransebinderi.

Utenbys Ordres expederes omgaaende.

Tricotage
for Damer, Herrer og Barn

Kristiania Tricotage & Garnforretning

Torvgt. 10 (Gyda Poulsen) Telef. 13638

TRONDHJEM

Vil De ha noget
delikat til frokost
- hors d'oeuvre -
eller aftensbordet
saa

spør efter

Jaegers

Ready *bakepulver er NORSK
og fremstillet av kun
1ste klasses materialer
prøvet og anbefalt av norske eksperter.
Se næste spalte!*

Telegr.adr.:
„Fisksølem“

Rikstelefon
2459 - 2460

B. SOLEM
TRONDHJEM

Export av alle sorter fersk og saltet fisk.

K. Røed
Lotterikontor
Trondhjem

Tryksaker

CITY-TRYKKERIET
RAADHUSGATEN 9

Telegr.adr. „Nistepølse“

A/S **Pølsetabriken «Ringebu»**,
Gudbrandsdalen,
fabrikerer som specialitet av gudbrandsdalsk
kjøtt og fleesk, skinke- og pølsevarer
i europæisk kjendte kvaliteter.

Dyrlægekontrol.

Eget slagteri.

Telefon 99.

Advokat Sam. Johnson

og

O.r.sagf. Th. Øyan

Kristian IV.s gd. 13

Kristiania

Ready.

Statens inspektør for skolekjøkkener fru Helga Helgesen, uttaler den 8. februar 1923:

„Jeg har selv prøvet Chr. Christiansen A/S's bakepulver „Ready“ og har ogsaa lat det prøve ved et par skoler og ved statens kursus.

Det er drøit, faller derved billig og kan i enhver henseende hevde sig i konkurranse med utenlandske bakepulvere.“

Odd-Fellowship

eller

De tre Kjedeleds Broderskap.

Efter amerikanske kilder

ved

Br. Ex.-Mester *Hannibal Hansen.*

(Forts. fra nr. 2)

Den første handling av storlogen var selvfølgelig at utstede fribrev til loge nr. 1, Washington, og denne var foreløbig storlogens eneste underloge. Den 22de august nesteften utstedtes fribrev til loge nr. 2, Franklin.

Det neste skritt er utskillelsen av storlogen for Maryland fra den nu stiftede storloge, saaledes at denne blir alene storloge for De forenede stater. De selvinstituerte loger i Boston, Newyork, Philadelphia maatte opgi deres suverenitet, men noget hjalp det selvfølgelig, at Wildey samtidigt opprettede storloger for hver enkelt av staterne. Den 22 februar 1824 holder storlogen for Maryland og De forenede stater for sidste gang møte. Der møter representanter for de 3 nye storloger, og det vedtages, at storlogen for Maryland og De forenede stater skal overgi sit fra England motatte fribrev, d. v. s. det, der oprindeligen var git Washington-logen fra hertugen av Yorks-loge i Preston, til storlogen for De forenede stater, der derefter skal utstede fribrev til storlogen for Maryland. Herved likestilles de forskjellige staters storloger under den høieste storloge for De forenede stater, og det formelle organisationsarbeide hadde hermed naad sin fuldendelse. Der eksisterte paa det tidspunkt 1 overordnet storloge, 4 stats-storloger og 6 underloger. Endnu et bør vel nævnes her paa dette sted, at Wildey i 1826 reiste til Englang for av den formentlig høieste myndighet dersteds, Manchester Unity, at faa ratihaberet alt, hvad der var foregaat, ved et nyt fribrev til storlogen for De forenede stater, hvilket fribrev tillike gjorde ordenen i Amerika uavhengig av Manchester Unity.

Entwisle's arbeide i ordenens tjeneste er ikke uttømt ved at nævne hans andel i ritualets og organisationens tilblivelse. Hele det humant-etiske sving, som Odd-Fellow-ordenen har, og som gjør den til mer end en almindelig sykekasse, grundlagdes av Entwisle i hans tale og skrivelser de faa aar, han virkede. Et sprog som Entwisle's var ikke før hørt indenfor logerne. I den tid gik logearbeidet og den selskablige sammenkomst i ét. Umiddelbart efter bevilling av en understøttelse eller utførelsen av en indvielsesceremoni utbringer over-mesteren en skaal og synger en av brødrene en vise, ofte endog av temmelig uhøvisk indhold, eller underholder logen med at mjaue som en kat eller gale som en hane. Hvor vanskelig har det ikke været at anslaa en tone, værdig de moralske tanker og følelser, som Entwisle vilde bringe frem, hvilken overlegenhet har der ikke været utkrævet for at faa disse røkende og drikkende menesker til at lytte og følge?

Av indledningen til Washington-logens grundlov, som Entwisle har skrevet, ser man hans bestræbelser for at retlede og hæve brødrene uten dog at bryte staven over konvivialiteten,

„Odd-fellows betrakter deres loge som en familie av brødre, for hvem det heles velfærd utgjør den enkeltes lykke; enhver føler sig forpligtet til at bidra sin andel efter sine evner til det felles fond

av underholdning. Enhver Odd-fellow ofrer villig sit vid til at oplive møterne saavel som sine penge til at bestride logens utgifter og underholder sine forsamlede brødre med en sang eller belærer dem med sin klogskap. Godt humør og god vilje er broderskapets karakteristiske egenskaper. Hæderlighet og Odd-fellowship bør aldrig skilles ad. Venskap, kjærlighet og sandhet er broderskapets løsen. Derfor bør sandhet være i enhver Odd-fellows ord, kjærlighet i hans følelser og venskap i hans hjerte“.

Ridgeley tillegger ogsaa Entwisle's forfatterskapet til de mange taler, som Wildey holdt ved indledningen til storloge-møterne, og som Wildey var meget stolt av og lot trykke og omsende til de underordnede loger, og adskillige av disse henvendelser er ogsaa formet i et saadant ædelt sprog og av et saadant genialt klarblik paa formaalet, at det falder vanskelig at fastholde den ganske ulærde grovsmed som ophavsmand.

Entwisle døde pludselig i juli 1824, og tragisk nok er at han, forfatteren av vennskapsgraden, ikke efterlater sig én ven, der bevarer hans minde. Hans navn er efter hans død i 1824 som blæst bort, og først mange aar senere fremdrager ordenens historieskrivere, storsire Kennedy og stor-sekretær Ridgeley, hans verk, og begge kommer ad hver sin vei til det resultat, at han var ordenens største aand.

Umiddelbart efter Entwisle's død sammenkaldte Wildey Grand Committee til møte den 6. juli, og det heter saa i protokollen, efter at de møtendes navne er anført: Stor-mester Wildey meddelte, at formaalet med møtet var at ta beslutning i anledning av stor-sekretær Entwisle's død. Det blev besluttet at skjenke enken en sum av 15 — femten — dollars, hvilket var det beløp, som var bestemt til indkjøp av den stor-sekretæren av storlogen voterte medalje for tjenester, ydet ordenen i almindelighet.

Intet mere. Ridgeley bemerker spydig, at det er merkelig at Wildey ikke avleverer den sædvanlige tiltale eller henvendelse, som han ellers altid hadde paa rede haand.

Entwisle var en fint begavet dikterisk natur. Levende i fattigdom hævde han sig over sine omgivelser og forvandlede til tider med sit vid og sin fantasi hverdagens triste prosa til stor og skjøn digtning. Magten overlot han redebon til Wildey, til hvem han saa op som et vidunder av energi. Ærens krans tilkjendtes ham først mange aar efter hans død. Hans grav kan ordenen ikke smykke, for ingen vet, hvor den er.

Men vi kjender ei heller, at Entwisle er død for os. Hvor i ordenslivet en klar tanke, en god følelse og en skjøn form lyser frem, der lever Entwisle.

Hans ytre var skjønt som hans indre. Med sit let krøllete haar, med fadermorderne og kalvekrydset minder han os om digterbilleder fra det 19. aarhundredes begyndelse, om Øhlenschläger og Baggesen.

Auguste Mathiot føttes den 4de August 1799 og var som næsten alle de første tiars brødre haandværker, møbelsnekker. Det har maaske været hans franske avstamning, som bevirkede, at han stillede krav til omgangstone i retning av former og høflighet, som de mere likefremme englændere ikke altid opfyldte, og at han blev den første, der reiste kravet paa, at drikkeriet i logerne skulde banlyses, er et følgeriktig utslag av hans mishag ved den formløshet, som drikkeriet nødvendigvis maatte medføre.

Livet i de amerikanske loger hvilte ganske paa traditionen fra de engelske loger, hvorfra det første æ

av brødre var utgaaede. Som i England var ogsaa de amerikanske loger et tilbehør til et værtshus. Uttrykket er ikke for stærkt. Fribrevet gaves værten, det indeholdt altid en bestemmelse, der gav ham hals- og haandsret over logen. I det fribrev, som Washington-logen indhentede fra England, staar følgende: „Dette fribrev bemyndiger et antal brødre (a number of brethren), boende i Baltimore, til at oprette en loge i broder Th. Woodwards hus i Frederick Street, og kan den nævnte loge ikke flyttes fra br. Thomas Woodwards hus, saalænge 5 brødre er enige om at holde den der.“ Denne Thomas Woodward var vært i værtshuset „We three loggerheads“, vi tre uglehoder.

Det kan vel i almindelighet forutsættes, at det neppe vil falde en vert vanskelig at finde 4 brødre til foruten ham selv at motsætte sig en flytning.

Fra br. storsire Pryors haand foreligger der en skildring av logemøter fra tiden 1824. Man kan med fuldkommen sikkerhet gaa ut fra, at logelivet i tidligere tid har været os endnu mere fremmed.

I et hjørne av logesalen var der en velforsynt skjænk under varetægt av en loge-embedsmand, som kaldtes the host. Han drev skjænken for logens regning, idet overskuddet av den var en væsentlig del av logens indtægter, og den holdtes kun aapen under møterne. Sæterne eller bænkerne, som medlemmerne sat paa, var forsynte med hylder til glas eller krus og piper. Saa snart logen var aapnet, var det første skritt i forretningsordenen, at overmesteren bad medlemmerne om at gjøre deres bestillinger hos værten. Naar de alle var forsynt, reiste overmesteren sig og utbragte en skaal, som alle de tilstedeværende drak. Saa opfordret han i rækkfølge undermesteren og alle embedsmændene til paa samme maate at utbringe en skaal. Efter embedsmændenes forskjellige skaaler og taler fortsattes logearbeidet med oplæsning av protokollen fra forrige møte. Hvis en kandidat skulde indvies, drak overmesteren efter ceremonien til vitterlighet den sædvanlige skaal „paa vor ny indviede broders helbred, velfærd og trivsel“ med ordenens ærestegn, der blev git kraftigt, og der blev drukket paa hans sundhed med tilsvarende iver. Brødrene fornyet deres bestillinger hos værten flere gange; likefrem beruselse var dog sjelden, skriver Pryor. Naar der ikke var andet logearbeide, indbød overmesteren en eller anden broder eller besøkende broder til at holde en tale, utbringe en skaal eller synge en sang. Paa et bestemt klokkeslet blev der altid sluttet paa gammel maner.

Efterstaaende er en avskrift av en logeprotokols beskrivelse av et møte, som viser adskillige av de karakteristiske træk.

Philadelphia, 13. april 1824.

Ved Washington-loge nr. 2, I. O. O. F.s møte iaften i Broad Street passerte følgende: Overmester Bartle utbragte skaalen for præsidenten for De forenede Stater. Den samme skaalen for Odd-Fellowship over hele jordkloden. Protokollen for det foregaaende møte blev oplæst og vedtat. Undersøkelseskomiteén for S. Pryor gav gunstig indberetning. Undermester Weatherby utnævnte br. Gravensteen til høire assistent og br. Childs til venstre. (Det var en ny loge og først dens anden møteaften). Der blev ballotteret over S. Pryor, og han blev enstemmig optaget. Fribrevet blev overgit loge nr. 2, med haap om, at det vilde bli brukt paa rette maate til ære for ordenen. Br. Pryor blev indviet i overensstemmelse med ritualen i ordenens hemmeligheter og betalte 2 dollars. Br. Cross sang „Fjernt fra støi og røk.“ Br. Craycroft foreslog som medlem Wm. J. Banniser, Dreier, Cresson Allé, nær 5. Gade, alder 32 aar. Skaal ved overmester Bartle: „Enighed“. Overmester B. Bartle foreslog A. Mc. Dowell som kandidat. Sang ved dep. stormester Small „Ben Bob Stay.“ Skaal av undermester Weatherby „Enighed mellem Odd-Fellows

over hele jorden“. Overmester Bartle foreslog at holde bal mandag aften, og ved at tælle ja'er og nei'er hadde ja'erne majoritet. Et utvalg, bestaaende av brr. Richardson, Cross, Gravensteen, Pryor og Parry blev nedsat til at forestaa arrangementet. Undersøkelsesutvasget indberettet gunstig om L. Whittle, hvorpaa han blev antat ved Ballot og i overensstemmelse med ritualen indviet i ordenens hemmeligheter og betalte 1½ dollars. Overmester Bartle og brr. Thackeray, Gravensteen, Childs, Cross, Weatherby, Craycroft, Parry og Gilmore betalte hver 6¼ cts. Skaal ved overmester Bartle „Trivsel og lykke for storlogen“ (med ordenens ærestegn). Skaal ved dep. stormester Small „Gid I maa trives og aldrig kjende savn“. Skaal ved overmester Bartle „Sundhed, velstand og lykke til vore nyindviede brødre, gid de maa leve længe og dø lykkelige“ (med ordenens ærestegn). Vedtat at de i aften ved exmester Richardson brakte arbeidsbøker skulde mottas og betales. Br. Cross sang „Lango Lee“. Skaal ved exmester Day. „Gid I maa møte talrikere og aldrig færre.“ Overmester Bartle foreslog G. Cornwall, boende i Highstreet, Brr. Parry og Gilmore blev valgt til at undersøke kandidaten. Indsamlet beløp 5 dollars 18 cts. Beløp fra skjænken 2 dollars 25 cts ialt 7 dollars 43 cts. Overmester Bartle sang „Auld Lang Syne“. Skaal ved undermester Weatherby „Gid Odd-Fellows altid maa glæde sig ved uavhengighet“. Derefter sluttet logen paa gammel maner.

J. AIKEN, Sec. p. t.

Denne form for logemøter var som nævnt overført fra England og stødte selvfølgelig ikke de indvandrede englændere. Der er vidnesbyrd om, at Wildey, Boyd, Entwisle gjerne deltok i disse konvivialiteter, som de kaldtes. Wildey oprettede selv østerssalon og skjænkestue i sit hus, da logerne i en del aar hadde lokale hos ham. Men etterhaanden som logerne optog indfødte amerikanere, skaptas der uvilje mot disse drikkesammenkomster, og det blev da Auguste Mathiot, som første gang i aapen loge gjorde indsigelse derimot. Hvad der gav ham det direkte støt til hans optræden, var den bekjendte historie om, at han søkte optagelse blandt frimurerne. Det blev ham betydet, at „saasart han forlot Odd-Fellows Bacchanaliekklub, var murerne rede til at mottage ham“. Han var for stolt til paa den maate at ville at svigte demennesker, hvem han hadde søkt, og som beredvillig hadde optat ham mellem sig, men han saa, at der med rette kunde gjøres indvendinger mot formen for logearbeidet. Han hadde jo selv altid i logesalen følt sig frastødt av lugten av de stinkende piper, øllet og brændevinet. Han bragte forslaget om at utelukke servering av logelokalet frem en logeaften i 1824 og talte saa begeistret og indtrængende for sit forslag, at det blev omtrent enstemmig vedtat. Reformen blev imidlertid paa papiret de første aar. I Mathiots loge blev skjænken flyttet ut i forværelset og spriten derfra bragt ind i salen, idet verten holdt paa, at det var hans ret.

Andre steder avsatte man vel verten, men etablerte logen selv som beværter, og en broder, der fortæller herom, sier naivt: „Under disse omstændigheter forsonedes brødrene med arrangementet“. Men allikevel, saken er nu kommen frem: gammel vane er vel ond at vende, men tanken arbeidet sig mere og mere ind i brødrenes sind, og etterhaanden som de indfødte fik flertallet i logerne, blev reformen en nødvendighet, og sit endelige uttryk fik den ved opførelsen av den fælles logehal i 1831, hvor ingen utskjænkning tillotes hverken før, under eller efter logearbeidet. Fra da av skiltes skjænken for evig fra logehallen.

(Forts.)

AALESUND

A/s Herreklædefabriken «Fix»

— Etableret 1907. —
Aalesund.
— Disponent N. Astrup Krohn —
Prisbelønnet Jubilæumsutstillingen i Kristiania 1914.

Specialitet:
Finere herrekonfektion.

Rikstelefon 288.

Telegr.adr.: „Fix“.

STAVANGER

Største lager og utvalg

av alle sorter

norsk og utenlandsk skotøi

En gros **S. S. BREDAL** En detail
STAVANGER

BRØDR. KRAASBYE A/s

ULDVAREFARIK

ULDTÆPPER, VATTÆPPER
CHEVIOTS, FLONEL m. m.

MAASEIDVAAG pr. AALESUND
Telegrafadr.: KRAASBAS, AALESUND

Stavanger Konfektionsfabrik

Finere Herrekonfektion.

=====
Mottar og stoffer til opsyning.

NOSK FISKEVEGN A/s

Import — Fabrikation — Export
Fiskeriutstyr en gros.
Aalesund

BOMULDSTRAAD — HAMPETRAAD — GARN
NOT — LINSNØRER — FORSYN — ANGLER ETC.
SPORTSFISKEREDSKAPER

Ingvald Haaland, Stavanger.

Handel og Fabrikvirksomhed.

Etableret 1887.

KOLONIALVARER, SYDFRUGTER, HERMETIK
KRYDDERIER EN GROS
JADAR NÆRINGSMIDDELFABRIK
Landmandsprodukter - Foderstoffer.

Privattelefoner:
Ingvald Haaland 174
Ingar B. Haaland 1425
Lauritz K. Haaland 187k

Telegramadresse:
KOLONIAL
Telefon og Rikstelefon
187 — 2087

OVERRETSSAKFØRER
S. CASPERSEN
HAUGESUND

BERGEN

OVERRETSSAKFØRERNE
AXEL GJELLESTAD
 OG
NORVALD HAGEN

L. GOLDFARB HERREEKVIPERING

Altid stort utvalg til lave priser
 Dresser, Frakker, Regnkapper m. m. m.
 Vaagsalm. 6 - Telefon 4629
 Strandgt. 96 - Telefon 4438

Til selskapsbordet anbefales

Frugter — Delikatesser
 — Confektürer —

— **A. F. L. O.** —
 Zetlitzgate 19, Møhlenpris.
 Telefon 5807.

Hansker & Strømper

— Moderne utvalg —

K. & L. Pedersen
 Handelsbarakken, Strandgaten

Alb. F. Rasmussen Blomsterforretning

„Blomsterhuset“

Telefon 3165

Elisa Houge

Telefon 5572 — Nygaardsgate 51

Undertøi, Bluser, Kjoler, Hvitevarer
 Gode kvaliteter — Lave priser

M. SOLBERG A/s - NESTUN ASSORTERET LANDHANDEL

Vestlandets eneste elektriske bakeri

— Kun 1ste klasses varer —

Hans Haugland

Aut. mægler

Kg. Oscars gate 34

Specialitet: Eiendomsomsætning
 Telefon Kontoret 1331, Privatb. 2877

B. D. S. Speditionsavdeling

Slotsgaten 11, Bergen.

Spedition — Transport — Toldklarering.

Telefon 5444.

Jacob Norseth privat 5942.

Guld ::: Sølv ::: Emalje
Stort utvalg *Rimelige priser*

hos

Guldsmed K. Hestnes
 Strandgt. 89 *Torvet 1*

A/s VESTLANDSKE STENHUGGERI

Kong Oscarsgate 25

Gravmonumenter — Gravrammer

Godt utvalg

Billige priser